

ה"ט 4173/07/15 - חזקיהו קטנוב, משה אביצור, יעקב אסייג, יעקב סעאת, ניסים יוסף, ציון תורתי, אברהם בן עזרא, אלון אהרן שבתאי, שמואל חונן, אהרון מסלטי, ואח' ע" נגד יעקב עזרא

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ט 4173-07-15 קטנוב ואח' נ' עזרא

בפני כבוד השופטת ליאת הר ציון

המבקשים

1. חזקיהו קטנוב

2. משה אביצור

3. יעקב אסייג

4. יעקב סעאת

5. ניסים יוסף

6. ציון תורתי

7. אברהם בן עזרא

8. אלון אהרן שבתאי

9. שמואל חונן

10. אהרון מסלטי ואח' ע" ב"כ עו"ד דרשן

נגד

המשיב

יעקב עזרא ע"י ב"כ עוד וולקוביצי

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "**חוק למניעת הטרדה מאיימת**").

2. עניינה של הבקשה עוסק בבקשת המבקשים ליתן צו בהתאם לאיסורים הקבועים בסעיף 5 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, ובין היתר כי בית המשפט יורה על הרחקתו של המשיב מבית הכנסת איחוד הספרדים ברחוב רמז 52 פתח תקווה (להלן: "**בית הכנסת**").

3. בקשה זו הוגשה על ידי 23 מבקשים ממתפללי בית הכנסת.

4. בית המשפט ניהל דיון ארוך אשר במסגרתו נעשה ניסיון להביא את הצדדים להסכמות, אולם למרבה הצער, העניין לא צלח, ולפיכך להלן החלטתי לאחר שמיעת העדויות.

5. בפתח הדברים יצוין כי ביום 21.7.14 ניתנה על ידי בית המשפט הנכבד (כב' השופטת קרלינסקי)

החלטה בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב בטענות זהות. בית המשפט קבע באותו הענין (תיק ה"ט 29019-07-14)

"בפני בקשה למניעת צו הטרדה מאיימת אשר במהלך הופעתו של המבקש 1 בביהמ"ש במסגרת סעד זמני לא נענתה.

ביהמ"ש קבע את הדיון להיום במעמד שני הצדדים, ואכן עלו הטענות בפני ובמסגרתן טוען ב"כ המבקשים, כי המשיב חוזר ומפריע, מטריד, מפעיל אלימות וקללות כלפי המבקש 1 ובאי בית הכנסת, ועל כן יש ליתן את הצו על כל התנאים המפורטים בבקשה.

יתר על כן, ב"כ המבקשים עותר גם להרחיק את המשיב מבית הכנסת או מכל מקום אחר שהמבקשים נוהגים להמצא בו בקביעות.

כבר אתמול הוגש תצהיר מטעם המשיב אשר מפרט עובדות אחרות.

לטענתו, כל הטענות המיוחסות לו חסרות בסיס, ולמעשה לא רק שהמעשים מוכחשים אלא שהוא טוען "להתנכלות" כלפיו וניסיון להצר צעדיו עד כדי השלכתו מבית הכנסת.

המשיב תיאר בפני את הזיקה רבת השנים שיש לו לטענתו לבית הכנסת, ועד כמה חורה לו ההתנהלות של מי ממנהלי בית הכנסת, לרבות גורמים מוסמכים אחרים בו.

התרשמתי כי אכן הדברים נוגעים באופן אישי למשיב, ועל כן מעורבותו היא גבוהה מהמצופה ממי שמגיע אך להתפלל בבית הכנסת.

עם זאת, מובן שהדין אינו מתיר להתבטא גם בבית הכנסת באופן שמאיים או מטריד אחרים.

בנסיבות אלה, השתכנעתי כי יש ליתן את הצו באופן מצומצם כדלקמן:

א. יאסר על המשיב לאיים או להטריד את המבקש 1, לארוב לו או להתחקות אחר תנועותיו.

ב. יאסר על המשיב להתקרב למבקש 1 בכל מקום שימצא בו.

עמדה בפני השאלה, אם להורות על הרחקתו של המשיב מבית הכנסת.

ניסיתי להבהיר לצדדים, כי שאלה זו יכולה לבוא לכדי פתרון בדרך הסכמית.

נראה שהדבר לא צלח, ועל כן, אני קובעת כי יאסר על המשיב להימצא במרחק של 50 מטר מבית הכנסת של 7 ימים בלבד.

אני סבורה כי הרחקה קצרה זו תביא לכדי כך שהמשיב יפנים את הצורך בהתנהגות מכבדת את באי בית הכנסת ואת המבקש 1.

עם זאת, לא תפגע בזכותו הלגיטימית להתפלל בבית הכנסת לאורך זמן".

6. לטענת המבקשים כשבוע לאחר תום ימי ההרחקה שב המשיב לסורו ושוב מאז אינו מפסיק לקלל להטריד לאים ולהפריע לבית הכנסת.

7. הבקשה הוגשה בעקבות ארוע שארע בשבת (27.6.15) כאשר נטען כי המשיב "הפליא במכותיו", כך

נטען, את מבקש 2 אשר נזקק לטיפול רפואי ואובחן אצלו בין היתר זעזוע מוח.

8. המבקשים, רובם ממתפללי בית הכנסת, עותרים בבקשת להרחיק את המשיב מבית הכנסת. לטענתם הקללות ההטרדות והאיומים האלימים על ידי המשיב כלפי המתפללים הרב וחברי העמותה מתרחשים כמעט בכל שבת ולא פוסחים בכל חג ופוגמים בשלוות חייהם ונוחיותם של המתפללים. המבקשים טוענים כי הם חוששים מההטרדות מאיומים ואלימות פיזית של המשיב.

9. המשיב מתנגד למתן הצו. לטענת המשיב קיימות מחלוקות שונות בינו ובין העמותה המנהלת את בית הכנסת בכל הנוגע לעניינים כספיים. אולם לטענתו אף אם ייתכן והרים את קולו במסגרת ביקורת שהשמיע לא נקט בהתנהגות שיש בו משום הטרדה מאיימת. המשיב מכחיש את האירוע הנטען, וטוען כי מר אביצור הוא זה שביקש לתקוף אותו.

הליכים נוספים בין הצדדים מכח חוק למניעת הטרדה מאיימת:

10. למעט ההחלטה המאוזכרת מיולי 2014 ניתנו החלטות נוספות בעניינו של המשיב.

11. ביום 30.8.12 התנהל דין במעמד הצדדים בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בתיק מספר 16929-08-12) שבמסגרתו הצדדים הגיעו להסכמה לפיה המשיב **"מתחייב בפני בית המשפט מכח הסכם זה, כי יחדל לחלוטין מכל פעולה מכל סוג שהוא בית הכנסת ומחוצה לו, ובמיוחד מעשה או מחדל המתוארים בכתב התביעה, נגד העמותה ומנהליה ובמיוחד נגד חזקיה קטנוב, יו"ר העמותה ומעשה אביצור חברי הנהלתה. להבטיח קיום ההתחייבות שבסעיף 2.1 יפקיד עזרא בידי הנאמנות של עו"ד בצלאל לוי או עו"ד אחר כבחירת הצדדים המחאה לפקודת העמותה בלבד ע"ס 15,000 ₪ החל מיום קבלת תוקף של פסק דין למשך שנה..."**

12. המבקשים עתרו פעם נוספת בבקשה למתן צו ביום 18.1.13 בשל הטענה כי המשיב הפר את הצו.

13. הצדדים הגיעו להסכם פשרה מחודש ביום 24.3.13 שם קבעו הצדדים בין היתר:

"המבקש פונה להנהלת העמותה והודיע על כוונתו לקים את ההסכם כלשונו וביקש לעצור ההליכים נגדו... הנהלת העמותה קיבלה מהמשיב הבטחה ברורה כי יעמוד בשבת צו על התיבה ויבקש מחילה וסליחה מכל מי שנפגע ממנו ובמיוחד מחברי ההנהלה, קטנוב ואביצור בראשם. המבקשת מביעה שמחתה על כך, כי המשיב אכן חזר בו והשכיל לשמור על השלום והכבוד של מקום מקדש מעט בתקווה שלא יחזור לסורו. ... הנהלת העמותה מאמינה כי עזרא יחדל מצעקותיו וימנע מכל התנהגות

שיש בה כדי ביטוי בוטה ו/או שלילי במיוחד כלפי יור העמותה קטנוב ומשה אביצור. המבקשת מבקשת אפוא כי בית המשפט יקפיד את ההליכים נגד עזרא למשך ששה חודשים ... בתקווה כי לא תצטרך לשוב ולחדש את ההליכים נגדו...."

14. ביום 10.9.13 עתרו המבקשים להחייאת התיק עקב הפרה נטענת ובית המשפט הורה למבקשים לפתוח בהליך נוסף. בתיק ה"ט 17852-10-13 הצדדים הגיעו להסכמה נוספת לבוא בדברים עם המשיב ולא לעמוד על בקשתם להרחקתו מבית הכנסת.

15. ביום 15.7.2014 לאחר שהמשיב לא עמד בהתחייבותו, לטענת המבקשים, הוגשה בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת אשר במסגרתו ניתנה ההחלטה שאזכרה לעיל. במסגרת החלטה זו כאמור בית המשפט נעתר למתן צו בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת ואסר על המשיב לאיים, להטריד את המבקש 1 ולהתקרב אליו, ולעניין הרחקה מבית הכנסת הגביל את הצו למשך 7 ימים.

16. לא ניתן שלא להתייחס בעת מתן החלטתי לרקע הרלוונטי לפיו הצדדים מנהלים מזה שנים רבות הליכים בעניין זה, אשר במסגרתם הצדדים הגיעו להסכמות אליהן היה המשיב מודע והסכים להם. כמו כן לא ניתן שלא להתייחס לכך שבצו האחרון שניתן בשנת 2014 בית המשפט הורה על הרחקה לתקופה מצומצמת של 7 ימים וזאת בשים לב לרצון להגן על זכותו של המשיב להתפלל בבית הכנסת, וכדי לאפשר למשיב להפנים את הצורך "בהתנהגות המכבדת את באי בית הכנסת והמבקש 1".

17. עוד אציין כי במהלך הדיון עלו מספר עניינים אשר אינם רלוונטיים להחלטתי. עולה כי המחלוקת בין הצדדים נובעת בין היתר מרצון המשיב כי בנו יכה כחזן בבית הכנסת. בא כח המשיב ביקש לטעון בעניין זה אולם בית המשפט סבור כי אין ענין זה רלוונטי למחלוקת.

18. כמו כן עולות טענות מצד המשיב כלפי העמותה ביחס לאופן ההתנהלות הכספית. ביחס לכך אציין כי קימת הדרך הקבועה בדיון למשיב ככל שקיימות טענות כאלה או אחרות, אין בהן רלוונטיות לשאלה הנבחנת בפני והיא האם מתקיימת הטרדה מאיימת כלפי המבקשים.

דיון והכרעה:

19. כב' השופט דרורי בבר"ע 179/04 **שובל נ' ניסים** (להלן "ענין **שובל**") עמד על תכליתו של חוק למניעת הטרדה

"בפתח החוק, בסעיף 1 שבו, מוגדרת מטרת החוק, שהיא, "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

... החוק נוקט לשון כללית ומתייחס לכל אדם, כאשר בדברי ההסבר מובא הטעם להגנת המוטרים. וכך נאמר במבוא לדברי ההסבר:

"המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית 'Stalking', מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי נסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד."

מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית...

עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים, משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת."

הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושות איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה..."

...

המונח "הטרדה מאיימת" מוגדר בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, כך:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו."

20. כפי שיפורט להלן, אני סבורה כי מהעדויות שנשמעו בפני עולה יסוד ראיתי למסקנה כי התנהגות המשיב עולה כדי הטרדה מאיימת כלפי המבקשים כהגדרתה בחוק.

21. להלן אפרט העדויות הרלוונטיות העומדות בבסיס החלטתי.

בפני נחקר מר שחר בן טובים, שוטר קהילתי אשר העיד כי:

"ת. ... בשבועות האחרונות פנו אלי לעדכן אותי לגבי אירוע של אלימות שהיה בבית הכנסת עם מתפלל נוסף. לדעתי זה היה לפני מס' שבועות. לא נכחתי באירוע הזה.

ש. ביקשו ממך להתערב?

ת. ביקשו ממני להתערב. הסבירו לי שיש בעיה בבית הכנסת, בעיה בנושא הפרת סדר בעיקר. מר קטנוב פנה אלי ביחד עם מתפללים אחרים כמו מר אביצור, לגבי מר עזרא שמפריע להם בזמן התפילה, מקלל, מוריד את החזן מהדוכן, זה פחות או יותר.

ש. המקרים שסיפרו לך הם סיפרו לך שגובלים באלימות?

ת. כן, מצד עזרא כלפי קטנוב בעיקר.

ש. מה זה אומר "מוריד חזנים מהדוכן"?

ת. הוא מקלל בעיקר את מר קטנוב"

(בעמ' 8 שורות 25-28, עמ' 9 שורות 1-7)

22. אף אם אין בעדות זו ללמד על אמיתות תוכן הדברים הרי שעדות זו מחזקת את עצם אמירתם של הדברים, דהיינו עצם הפנייה למשטרה מצד המבקשים.

23. מר אלון שבתאי, מהמתפללים בבית הכנסת, העיד :

"בתקופה האחרונה, בשנים האחרונות, יש מצב בלתי נסבל בבית הכנסת. יש מצב שיש הפרעות בתפילה מצד המשיב, אני שומע הפרעה לתפילה, הפרעה לרב בזמן התפילה, קללות, אני כל שישי שבת בבית הכנסת, יש הערות ביניים מצדו בבית הכנסת, אי אפשר להתפלל בצורה כזו. זה קורה כמעט כל שבת. אני בימי חול לא מתפלל בבית הכנסת אך בשבתות זה קורה כמעט כל שבת.

ההפרעות מתבטאות בהערות ביניים בזמן התפילה, גידופים כלפי הרב, היו גם הרמות ידיים של מספר מתפללים בתוך בית הכנסת עם המשיב. הפעם האחרונה זה המקרה שקרה עם משה אביצור. הייתי שם. לא ראיתי את המקרה שקרה כי הוא היה בתוך המטבח, הייתי באולם התפילה. היינו כבר לקראת סוף התפילה, שמעתי צעקות מכוון המטבח, המולה, ראיתי אנשים שמנסים להפריד בינו ובין אביצור ואביצור אמר "מה אבא שלי עשה לו? מה קרה?". לא הייתי בתוך המטבח. ההטרדות והאשמות זה ברוטינה הקבועה. אני לא זוכר אם זה היה באותו יום ספציפית אך זה קורה כמעט בכל שבת באופן קבוע".

(עמ' 10 לפרוטוקול שורות 19-29)

24. מר חזקיהו קטנוב אשר כאמור היה צד להליכים בשנים הקודמות העיד כי:

"מר עזרא יעקב מנהל נגדנו מלחמה, זו פעם שישית שאנו בבית-המשפט. המשיב כשהוא מגיע לבית הכנסת כל יום שבת הוא יושב במעבר שזה אולם וגם מטבח. כשאנו עוברים הוא מסתכל עלינו "הנה גמד קטן עבר, המן הרשע עבר, אלוהים ישרוף אתכם, שקרנים, גנבים". הוא גם קורא להורים "כלבים בני כלבים". למה הוא צריך להעליב אותנו ולהשפיל אותנו כשאנו עושים עבודת קודש ללא תמורה והטבה, לא בשביל כבוד ולא בשביל חליפה. זה קורה כל יום שבת. 6 פעמים אנחנו בבית-המשפט. גם לפני שלוש שנים וגם לפני שנה ושנתיים פנינו לבית-המשפט. בשנה האחרונה 3 פעמים היינו בבית-המשפט. פעם אחת כי הוא הפקיד שיק פיקדון של 15,000 ₪, אם הוא יפר אז השיק יפרע ויכנס לקופת בית הכנסת. השופטת הזהירה אותו שאם הוא יפר השיק ילך לבית הכנסת. החיים שלנו הפכו

לגיהינום. אנו הולכים לבית הכנסת וחוזרים על עוגמת נפש, השפלות, העלבות, אנו מקבלים קללות. באים הביתה והאישה שואלת מה קרה? למה הפנים נופלות? ואנו אומרים מה שעזרא עשה לנו.

... , אנו צריכים לעבור דרכו כדי ללכת לשירותים, כשאנו עוברים דרכו הוא מסתכל לנו בעיניים והוא מקלל. אם אנו מגיבים זה מכות. עד מתי זה יימשך? אנו לא אנשים צעירים. הם באים לבית הכנסת מסודר, עם כורסאות, זה שכרנו? מקללים אותנו? על מה? באירוע האחרון אחרי שאחד המתפללים עבר לשירותים, הוא עבר דרך המטבח והמשיב אמר "שקרנים גדולים, כלבים בני כלבים כולכם". הייתי במקום. שמעתי צעקות. לא ראיתי אבל הייתי רחוק. אלה שהיו ראו את זה. יעקב סעד הפריד ביניהם ולקח את המשיב החוצה. עד מתי? ישפך דם. אם הבן אדם הזה לא יסולק מבית הכנסת בקרוב, יהיה מכות, רצח, ואחר כך העוון גדול.

...

ש. כמה פעמים היו אירועי אלימות פיזית שהמשיב היה מעורב בהם?

ת. פעם או פעמיים. האירוע האחרון היה הכי גרוע. היה גם לפני חודש-חודשיים"

לשאלת בא כח המשיב אישר מר קטנוב כי לא ראה שהמשיב היכה את מר אביצור.

(עמ' 12 לפרוטוקול, שורות 20-3, 27-28).

25. הרב, מר יעקב אסייג, העיד כי:

"ש.ת. אני בא לכאן בגלל ספק נפשות של שפיכות דמים. אם יש מישהו שמוכן לקחת את האחריות על ספק של שפיכות דמים, שייקח את האחריות עליו. הטענות שלי הן שאין לנו שבת, אין לנו מנוחה בשבת, במהלך התפילה, מכניסת השבת ועד יציאתה התפילה לא מתנהלת כי אי אפשר לנהל תפילה כי יש הפרעות איומות, המשיב מתנהל בצורה בריונית וכוחנית, הוא מטיל אימה, אני רוצה להיכנס לשירותים והוא יושב בכניסה של המטבח וכשאני רוצה לעבור אני חושש שלא אקבל איזה קללה, אני גם לא יודע מה יעשה לי. גם כשאני יוצא מבית הכנסת כמעט ואין שבת שאני לא מקבל קללות וגידופים, אני מנסה שלא להתקל בו. אני בא בשמחה לבית הכנסת. זה אנשים שכל השבוע עובדים קשה, רוצים לבוא כדי לקבל רוגע ולנשמה, הם חוזרים במרמור לביתם. יש לו טקטיקות מתוחכמות ומתוחבלות איך להפריע. אין שמחה אחת - אם זה חתן וכלה, בר מצווה, ברית, שמתבצע בצורה נורמלית. אני לא זוכר שבת אחת שהוא לא עשה ריבים ובריונות. הדבר מגיע כמעט לכדי שפיכות דמים. אם יש

מישהו שמוכן לקחת על עצמו את ספק הנפשות? שיקח על עצמו את האחריות על זה.

אני נמצא בזה ולכן יש לי את הספק הזה. הוא רב כבר עם כמה אנשים. הם הגיעו כמעט לכדי שפיכות דמים. אם רוצים למנוע את הנקודה הזו, יש לכם הזדמנות. הייתי באמצע התפילה באירוע האחרון ופתאום אני רואה מכות. אני שומע צעקות, שומע מכות, אני מסתכל ורואה ומי נמצא? מודענו. אני הייתי עסוק בתפילה שלי והפסקתי אותה ניסו להרגיע את הרוחות ואז ראיתי את משה יוצא מהמטבח. למשיב יש תחבולות וטקטיקות. המבין יבין. זה חוזר ונשנה. אני לא זוכר שבת נקיה וחדשה שבאתי בשלום לקודש ויצאתי בשלום מן הקודש כמו הכהן הגדול"

...

ש.ת. כשאני הולך ללוות עם ספר התורה, היהודי הזה (המשיב) יושב בכניסה למטבח, אז אני לא ממשיך, למרות שאני חושב שאסור לי לעשות את זה, אבל אני נאלץ לחתוך ולהיכנס לתיבה כדי לא להיכנס ולקבל איזו קללה. אני תחת איומים. היו כמה פעמים שעשיתי את המסלול וקיבלתי קללה. אין שבת שהוא לא צועק לי "כלב בן כלב". בערבי שבת כשאני נותן דרשות אני לא יכול לתת דרשה חדשה. הוא זורק מילים. זה כמו להכיש אותך. יותר מארבע פעמים הייתה אלימות פיזית. עם משה, עם ממין, ועוד כמה פעמים. אני לא זוכר שמות. גם סלמן.

אני נמצא ורואה אלימות פיזית. זה מתרחש במקום. עם סלמן הוא גם רב.

... ואז הקללות נשלפות.

ש. מה התחושות שלך בבית הכנסת?

ת. אני מרגיש מתח, פחד, איום.

ש. למה אתה לא עוזב?

ת. כי אני רוצה לזכות את הציבור. בוודאי חשבתי לעזוב. אני יודע שיש את עניין זיכוי הרבים וזה עומד לנגד עיניי"

(עמ' 14, שורות 26-33, עמ' 15 שורות 1-29)

26. העד נשאל האם ראה את אירוע התקיפה הנטען והשיב כי :

ש. איך אתה מסביר שבתצהירך בסע' 18 אתה אומר שראית ומתאר בפרוטרוט מה ראית.

ת. אני מצהיר שמכות היו. אני מצהיר שהיה ריב בתוך המטבח. ראיתי שהוא עדיין ניסה לתת מכות ואנשים הפרידו.

ש. עם מר סלמן ניסים, מה היה?

ת. גם פיזית, כוחנית.

(עמ' 16 שורות 4-12)

27. מר יעקב סעאת, אחד המתפללים בית הכנס העיד ביחס לאירוע התקיפה הנטען וביחס להתנהלות המשיב בבית הכנסת. יוער כי בית המשפט התיר לעד זה להעיד על אף שנכח בחקירות העדים האחרים מאחר שהינו בעל דין ולאור חשיבות עדותו ביחס לאירוע התקרית הנטען:

"באשר לאירוע האחרון, אני יושב הכי קרוב למשיב מכולם, יש חלק שהוא בסמוך שזה חדר האוכל, שמעתי צעקות, נכנסתי בפנים, הם רבו שניהם, לקחתי אותו, לא בצורה בריונית, שניהם היו דבוקים אחד לשני, זה היה במטבח, שניהם התקוטטו, הוא ואביצור, אני לא יכול לומר מי התחיל באירוע, ברגע ששמעתי צעקות נכנסתי בפנים, תפסתי את המשיב, הרגעתי אותו, הוצאתי אותו מבית הכנסת, הוא נרגע וחזרנו בחזרה.

אני לא ראיתי מי התחיל באירוע. לצערי אני יכול להגיד על המשיב דברים אחרים אך לא יכול להגיד מי התחיל באירוע הזה

...

ש. ראית את האלימות של המשיב כלפי סלמן?

ת. כן, כמה חודשים אחורה.

....

ש.ת. אני מאשר את מה שכתבתי בסעיף 7. אני אניד את הדברים ברור - עם כל הכבוד למשיב, כשהוא נמצא האווירה מתוחה והוא יוצר אותה. בבית הכנסת כשמגיעים צריכים לכבד את המקום. המשיב כמו שופט, אם הרב יושב בהיכל ומדבר עם מישהו בשקט אז הוא אומר לרב לא לדבר. אני מאשר את הטענות לגבי הקללות והגידופים שבאים מצד המשיב.

...

ש. אני מפנה אותך לסע' 16 לתצהירך - מקריא -

ת. אני מאשר את מה שכתוב. מדובר בניסים. אלימות הייתה. עם ניסים הייתה אלימות. זה היה לפני כמה חודשים, היה מצב שהמשיב נתן תסיסה מסוימת והצד השני הגיב והייתה אלימות.

ש. ...יכול להיות שדברים כואבים לו אך אני לא נכנס אליהם. אותי מעניין שלא תהיה אלימות ושנוכל להתפלל. כואב לי שהרב עובר בצד ולא עובר בגלל המשיב. אני לא נגדו של עזרא. כואב לי שהוא מוציא מילים ומקלל קללות לא ראיות בבית הכנסת. דברים אחרים לא שייכים לבית הכנסת. בבית הכנסת צריך להתנהג בצורה מכובדת.

...

ת. בתור בן אדם הוא יכול להיות הכי טוב אך בבית הכנסת לצערי הוא לא מתנהג כמו שצריך. שם זה לא בסדר מה שהוא עושה. אני מכיר אותו מבית הכנסת. הייתה פעם אחת שהוא דחף גם אותי. אני מוכן להישבע על כך. הוא דחף אותי. אמרתי לו

אתה בן אדם מבוגר, זה לא בסדר, אני מוכן ללכת למכונת אמת, הרגשתי דחיפה בחזה. אמרתי לו שלא מתאים לי. הוא אדם מבוגר וזזתי החוצה. אם הייתי רוצה הייתי מחזיר לו אך אני לא רוצה להגיד עוד דברים. אני בעד שקט בבית הכנסת.

(עמ' 19 שורות 18-28, עמ' 20 שורות 6-9, 14-16, 23-26, עמ' 21 שורות 17-22).

28. מר אביצור העיד ביחס לארוע התקיפה העומד ביסוד הבקשה וביחס לטענותיו כלפי המשיב:

ש.ת. הגעתי לבית-המשפט משום שלפני כחמש שנים אנו סובלים מה"צדיק" הזה. כל עוד לא היתה אלימות פיזית, מכות, התעלמו, הוא משפיל אותנו, מכנה אותנו בכל מיני גינויי גנאי, ממתין לנו מחוץ לבית הכנסת, אומר שאנו גנבים ושקרנים. בשבת לפני שלושה שבועות הוא לקח כיסא וישב למרות שיש לו מושב, בין הכניסה למטבח לבין היציאה. כל מי שעובר חייב להיתקל בו. אני בעיקר משתדל לא לצאת לשירותים על-מנת לא להיתקל בו. כל אימת שאני עובר או מישהו אחר עובר הוא מקלל ומשפיל אותנו. באותה שבת ניסיתי להתאפק עד סוף התפילה אך לא יכולתי, באתי לצאת לשירותים, חלפתי על פניו והוא קילל "כלב בן כלב". יש לי בעיות בגב ואני הולך עם נעליים אורתופדיות. גם בשבת אני נועל את הנעליים האלה. חלפתי על פניו והוא קילל אמרתי ניחא, כשהגעתי למטבח ראיתי שהוא רודף אחרי עם רצח בעיניים, פחד כזה אני לא יכול לתאר אותו במילים. אני חייל יוצא יחידה קרבית, שירתתי בתותחנים. פחד כזה לא היה לי. נתן לי אגרוף בחזה. הקמתי צעקות. עד שהקהל שמע ובאו וחילצו אותי. תפסו אותו. הוא התנפל עלי. נתן לי אגרוף בפרצוף. באותו רגע הרטבתי במכנסים מרוב פחד. בגלל כבוד השבת הלכתי הביתה ולא להתלונן, הלכתי למוקד, הפנו אותי למיון, הלחץ דם שלי קפץ, לא נרגעתי. אמרו שיש לי זעזוע מוח קל. אמרו לי שיזמינו משטרה. חזר אלי איש הבטחון ואמר שיש אירוע בתחנה ושמבקשים שאבוא לתחנה ובמוצ"ש הגשתי תלונה.

...

ש.ת. היו עוד 2-3 אירועים של אלימות פיזית בבית הכנסת. הם ניסו להשתיק אותו והתפתח ביניהם מכות.

ש. אתה אומר בפרוטוקול של הדיון הקודם ומכנה את ההתנהגות של מר יעקב עזרא "כלב נובח לא נושך". אתה אומר שבאירוע הזה הוא נושך. תסביר.

ת. הוא כל הזמן קילל ולא התייחסנו והבלגנו אך ברגע שהוא מרים ידיים? זה האירוע של הנשיכה.

ש. ואז אתה מספר בפרוטוקול שהוא פנה אליך, קילל אותך "כלב בן כלב. אתה רוצה שלא יהיו לי חברים, עשית ככה".

ת. תשאל אותו למה הוא מתכוון. אלה המילים שהוא אמר.

(עמ' 22 שורות 17-3, 21-22, 13-8).

29. המשיב כאמור בחקירתו התכחש לדברים וטען כי מר אביצור הוא שתקף אותו. ביחס להטרדות הנטענות טען כי אכן יש לו טענות כלפי העמותה אולם הוא מתכחש לטענה בדבר הטרדה ואיומים מפיו (ר' בעמ' 24 שורות 18-29, עמ' 25 שורות 14-9, עמ' 26 שורות 15-14).

30. לאחר ששמעתי את המבקשים אשר עדויותיהם המפורטות הובאו בהחלטה זו באריכות על מנת לפרוש את היריעה הראייתית אשר הובאה בפני בית המשפט, אני סבורה כי הוכח בפני בית המשפט כי מתקיימת הטרדה מאיימת בכל הנוגע לאופן שבו המשיב מתנהג בבית הכנסת בכל הנוגע לאלימות מילולית, קללות וגידופים והחשש שהתנהגות זו יוצרת בקרב המבקשים.

31. כאמור בהתאם לסעיף 2 לחוק הטרדה מאיימת, היא "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"

32. אני סבורה כי יסודות אלה הוכחו בפניו לאור עדויות המבקשים.

33. התרשמתי כי המבקשים אכן חשים מאוימים מהתנהגות המשיב ושלוות התפילה מופרת בבית הכנסת.

הוכח כי האווירה בבית הכנסת עכורה וקשה.

כמו כן, אני סבורה כי המבקשים הניחו יסוד לחשש העולה מצידם ובקרבם לאור התנהגות המשיב.

34. ביחס לטענה בדבר אלימות פיסית ו/או איומים בדבר אלימות פיסית - בפני בית המשפט גרסתו של המבקש מר אליצור למול גרסתו של המשיב (העד שהעיד על הקטטה לא יכול היה לאשר את העובדות הנטענות בבקשה. עדים נוספים שנחקרו אישרו כי לא ראו את הקטטה בפועל).

35. מבין שתי הגרסאות אני סבורה כי גרסת המבקש הוכחה במאזן ההסתברויות הנדרש במשפט האזרחי, וזאת ממספר טעמים:

36. מהעדויות המונחות בפני עולה כי העדים העידו על מקרים של אלימות פיזית מלבד אירוע נטען זה (ר' עדותו של מר קטנוב, מר אסייג, וכן מר סעאת שפורטו לעיל). הרב מר אסייג אף העיד בתשובה לשאלת בא כח המשיב כי **"ראיתי שהוא עדיין ניסה לתת מכות ואנשים הפרידו"** (ר' עדותו שפורטה לעיל).

שנית, העד אליצור התלונן במשטרה בערבו של אותו היום על תקיפה כנגד המשיב. לא נטען ולא הובאה בפני העתק של תלונה מצד המשיב, כאשר אם וככל שהיה נסיון לתקיפתו ופגיעתו מצד המבקש, יש להניח כי היה פונה בהקשר זה למשטרה.

שלישית, התיעוד הרפואי אשר הוצג על ידי מר אליצור מתיישב עם גרסתו כאשר מדובר בפניה אותנטית אשר נעשתה בסמוך לאירוע הנטען שם מצוין כי המבקש הותקף (ר' נספח ב' לבקשה).

רביעית, מר סיאט טען כי הוא הפריד בין שני הצדדים אשר היכו זה את רעהו. אני סבורה כי עדותו מתיישבת עובדתית, עם גרסת המבקש מר אליצור, על פני גרסת המשיב.

כמו כן, המשיב טען כאמור כי המבקש הרים כיסא אשר פגע בנורה המצויה בתקרה והנפגע בראשו מפלסטיק אשר נפל מהמנורה עקב פגיעת הכסא במנורה (מוצג במ/2). במהלך הדיון איש האחזקה של בית הכנסת, ציין לפרוטוקול כי המנורה מזה 4 חודשים שבורה. אצין כי מוצג במ/3 (צילום תמונה ביחס למנורה) אינו כולל תיעוד ביחס למועד שבו נעשה הצילום.

לאור האמור לעיל אני סבורה הונחה תשתית ראיתית ברף הנדרש במשפט האזרחי לקבלת טענת המבקש ביחס לאירוע הנטען.

לפיכך אני סבורה כי יש לקבוע כי הוכחה אלימות פיזית, בנוסף לאלימות מילולית.

37. יחד עם זאת אציין כי גם אם מסקנתי הייתה שונה באופן שבו לא הוכחה אלימות פיזית או איומים לאלימות פיזית, אני סבורה כי בפועל תוצאת הדברים הייתה משתנה.

38. התרשמתי מעדויות המבקשים כי מכלול של התנהגויות מצד המשיב מנעו שגרה תקינה בבית הכנסת והביאו לתחושות איום וחרדה אצל המבקשים. התנהגות זו יש להניח כי תמשיך לחול בעתיד ולפגוע בשלוות המבקשים.

39. בהקשר זה נפסק על ידי כב' השופט דרורי בענין **שובל**:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע

עמוד 12

בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת ..."

40. כאמור במסגרת שיקולי הבאתי בחשבון כי בפסקי דין בעבר הן על דרך הפשרה המשיב הגיע להסכמה שמשמעה התחייבות שלא להמשיך בהתנהגותו כלפי המבקשים. בפסק הדין האחרון כאמור משנת 2014 קבע בית המשפט צו למניעת הטרדה מאימת והטרדה.

41. המבקשים עתרו בבקשה בפני כי התנהגות זו שבה ונשנית והתרשמתי מעדויותיהם כי קיים יסוד לכך.

42. אציין ביחס לעד המשיב מר בני שבתאי כי מר שבתאי לא ידע להעיד על מה ארע בשנה וחצי האחרונה בבית הכנסת יחד עם זאת העיד ואישר כי קיימת אלימות בבית הכנסת ((בעמ' 17 שורות 21-24) . מר שבתאי טען כי קודם לכן לא היתה כל הטרדה ו/או אלימות אולם כאמור הצהרה זו אינה עולה בקנה אחד עם ההליכים שפורטו לעיל.

43. נקודה נוספת אותה יש להביא בחשבון במסגרת שיקולי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת, או לא לתיתו, היא סמיכות הזמן שבין ההטרדה המאיימת הנטענת, לבין מועד הפניה של המוטריד לבית המשפט. רישת החוק היא לקשר ולזיקה בין האירוע האלים לבקשה שמוגשת לבית המשפט להרחקת האלים מן המבקש. אם בוצע המעשה האלים סמוך לפני הגשת הבקשה, יש בסיס איתן לבקשה, ומסתבר כי היא תיענה. בענינו הוגשה הבקשה פרק זמן סביר מאז מועד התקיפה הנטען על ידי מר אליצור בשים לב למצבו הרפואי הנטען בסמוך לארוע. כמו כן עולה מהעדויות כי ההטרדה בה עסקין שבה ונשנית מדי שבת אולם הפניה לבית המשפט נעשתה לטענת המבקשים לאור ארוע זה אשר היווה מבחינתם "קפיצת מדרגה".

הסעד המתבקש:

44. לאור מסקנתי ביחס להוכחת קיומה של הטרדה מאיימת יש לדון בסעדים המתבקשים.

45. השופט דרורי קבע בענין שובל:

"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט

השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

46. המבקשים עתרו כי בית המשפט יורה על הרחקת המבקש מבית הכנסת בצד האיסורים הנוספים הקבועים בחוק למניעת הטרדה מאיימת. בהקשר זה טען בא כח המשיב כי אין זה מידתי להרחיק את המשיב מבית הכנסת ובין היתר לאור הקשר של המשיב לבית הכנסת ובין היתר בשל תרומות משפחתו לבית הכנסת.

47. המשיב הפנה לפסק הדין בענין **פלוני נ' אלמוני** (הט קריות 14-01-56467), שם נפסק כי:

"הפעלת האמצעים העומדים לרשות בית המשפט מושפעת מחומר ההטרדה... אם ההטרדה נעשתה בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית או המשך פגיעה רשאי בית המשפט להטיל את הצווים המפורטים בסעיף 5 (א) (5) ו-6 לחוק (הרחקה, ואיסור החזקת נשק)"

48. אני סבורה כי הוכחה בפני הטרדה בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות ובשגרת חיי באי בית הכנסת.

49. לפיכך, אני סבורה כי יש לנקוט בסעד של הרחקה, בנוסף לצווים הנוספים המתבקשים. אני סבורה כי בנסיבות שבהן נמצאים הצדדים אין מנוס מנקיטה בסעד זה, תוך שבית המשפט רואה לנגד עיניו הן את זכות המבקשים והן את זכות המשיב: זכותו של המשיב להתפלל בבית הכנסת המסוים עומדת מול זכותם של 23 מתפללים העותרים לתפילה במסגרת שאינה מלווה בהטרדה מצד המשיב.

50. נקיטה בסעד של הרחקה מבית הכנסת כאשר עומדות למשיב האפשרויות להתפלל בבתי כנסת נוספים (ר' בהקשר זה מוצג מב' 4) פוגעת בזכותו של המשיב להתפלל בבית כנסת ספציפי זה אולם אינה מונעת מזכותו לממש את זכות התפילה.

51. יובהר כי במסגרת שיקולי הבאתי בחשבון את העובדה כי המשיב בעבר הגיע לשני הסדרי פשרה עם המבקשים אשר לא עמד בהם ולפיכך ניתנה החלטת בית המשפט מיוני 2014 שבמסגרתה ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת, המשיב הורחק למשך 7 ימים על מנת לאפשר כלשון בית המשפט "להפנים את הצורך לכבד את באי בית הכנסת" תוך הגנה על זכותו להתפלל בבית הכנסת. מסקנתי כי המשיב שב והפר את הוראות החוק. אשר על כן מדובר בהמשך של פגיעה מצד המשיב בבאי בית הכנסת.

52. ואולם, ומאחר שהזדמנות מסוג זה ניתנה למשיב ומאחר ששוכנעתי כי המשיב שב ונקט בהתנהגות שיש בה משום הטרדה מאיימת, הרי שבנסיבות אלה מתחזק הצורך לנקוט בסעד נוסף אשר בית המשפט נקט בו בעבר אם כי לתקופה קצרה לצורך הרתעת המשיב. מטעמים אלה אצין כי נסיבות עניינינו שונות מהפסיקה אליה הפנה בא כח המשיב בענין ה"ט 56467-01-17 וכן בענין ה"ט (קג) 35513-04-11.

53. כמו כן יש להבחין בין מקרה זה לבג"צ סלומון נ' מפקד מחוז ירושלים (בג"צ 2725/93) שם דובר בשאלה של מניעת העלייה להר הבית (וזאת להבדיל ממקרה זה בו יש בתי כנסת נוספים בהם יכול המשיב להתפלל). באותו ענין נאמר כי המשטרה שקלה אפשרויות נוספות להגבלת הזכות ואלה נשללו עקב ודאות קרובה כי לא יהיה בהן כדי למנוע נזק לאינטרס הציבורי. על כן הוגבלה זכותו של העותר לאור צרכי אינטרס הציבור.

55. בשים לב לכל האמור לעיל אני סבורה כי יש מקום להיעתר לבקשה ולהורות כי:

ניתן בזאת צו למניעת הטרדה מאיימת האוסר על המשיב

1. להטריד מי מהמבקשים בכל דרך ובכל מקום.
2. לאיים על מי מהמבקשים במישרין או בעקיפין.
3. לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם או מעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.
4. ליצור עם מי מהמבקשים קשר בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר, למעט באמצעות עורך דינם.
5. ניתן צו האוסר על המשיב להמצא במרחק של 50 מטר מבית הכנסת ממקום תפילתם של המבקשים בבית הכנסת איחוד הספרים ברחוב רמז 52 פתח תקווה.

תוקף הגבלות 1,2,3,4 אלה יחולו למשך 6 חודשים מהיום.

תוקף ההגבלה של צו ההרחקה מבית הכנסת הנקוב בסעיף 4 יחול למשך 3 חודשים מהיום.

משטרת ישראל תסייע באכיפת הצו.

בית המשפט מקווה כי בפרק זמן זה ישובו הצדדים להידבר בסיוע באי כוחם על מנת להגיע להסכמה אשר תמנע את

הצורך בנקיטת הליכים נוספים ותאפשר הידברות הדדית וכיבוד הדדי של כל צד את רעהו.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לבאי כח הצדדים.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ה, 21 יולי 2015, בהעדר הצדדים.